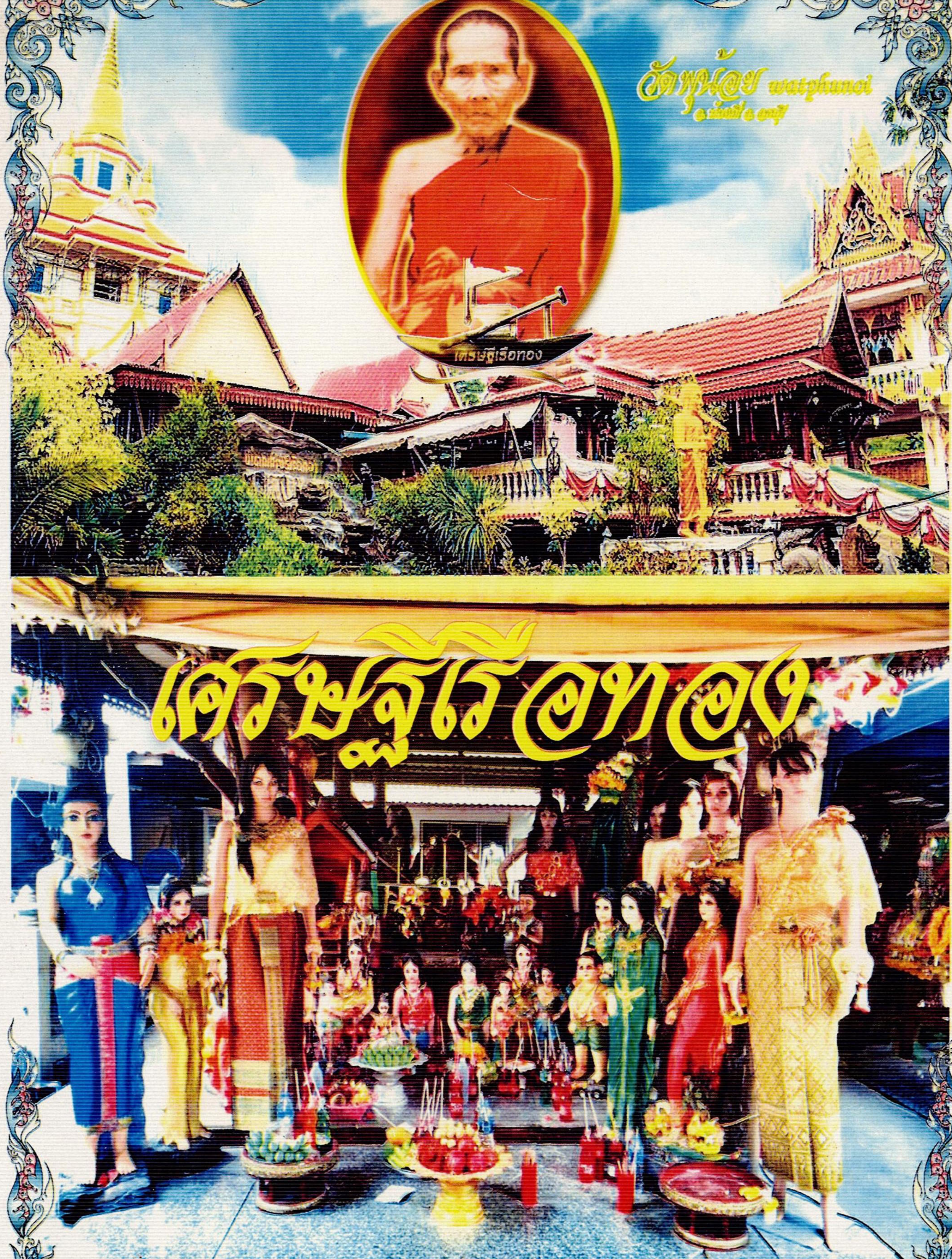

เศรษฐีเรือทอง

หนังสือสวดมนต์-ประวัติวัดพุน้อย

บทนำ

ก่อนที่เราจะเริ่มต้นบูชา **"เรือแม่ตะเคียนทอง"** นั้นเราต้องรู้ก่อนว่าเรากำลังบูชาอะไร **"ศักดิ์สิทธิ์แค่ไหน"** พลังอำนาจมาจากไหน?

ความศักดิ์สิทธิ์มาจากจิตที่มีบุญบารมีมาจากการสร้างบุญบารมี และสะสมมาเป็นระยะเวลายาวนานซึ่งเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ที่มีอยู่ในจิตที่บริสุทธิ์ หรือจิตละเอียดจิตบริสุทธิ์ คือมีการตื่นรู้ ความสมบูรณ์เต็มเปี่ยม ความว่าง ความสงบ มีพลังอำนาจมหาศาลมนุษย์ทุกคนพยายามที่จะทำทุกวิถีทางที่จะทำให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์พอใจ เพื่อจะได้ช่วยให้ตนนั้นสมหวังในสิ่งที่ตัวเองต้องการเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จไม่ว่าจะเป็นด้านการงาน การเงิน ด้านความรักและสุขภาพ เพื่อให้พ้นจากความทุกข์ร้อนมีอำนาจ วาสนา มีเงินมีทอง พลังจิตนี้จะเป็นตัวการสำคัญที่จะเชื่อมตัวเรากับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เราเคารพ เพื่อให้ท่านได้รับทราบรับรู้และช่วยเหลือเราได้พลังจิตเป็นพลังธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่ที่มีอยู่ในตัวเราทุกคน จะมีมากหรือมีน้อยจะเชื่อมต่อท่านได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับการฝึกฝนและปฏิบัติจากกรรมดีที่เราเคยทำมาหรือ กรรมที่ได้ร่วมกันมากับสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นหรือไม่? ในบางครั้งบางเรื่องต่างมีพันธะสัญญาต่อกันอยู่ท่านอาจจะดลบันดาลในสิ่งที่เราขอ แต่ต้องดูที่กรรมของเราด้วยจึงจะสำเร็จได้ แต่ถ้าไม่สำเร็จอาจเพราะเราไม่เคยมีกรรมร่วมกับท่านเหมือนว่าเราไปขอความช่วยเหลือกับคนที่เราไม่เคยรู้จัก ไม่สนิท ลองคิดดูว่า **"เขาเหล่านั้นจะช่วยเราหรือไม"** ซึ่งไม่มีทางจะเป็นไปได้เลยโดยก่อนที่จะมาขอความช่วยเหลือจากใคร เราต้องช่วยตัวเองก่อนให้เต็มที่ หมั่นสร้างบุญ ทำความดี ทำทาน สวดมนต์ นั่งสมาธิ เมื่อบุญบารมีมีมากพอและถึงเวลาของท่านอะไรก็ฉุดท่านไม่อยู่สวรรค์จะเปิดทางให้ท่านเอง โดยขอให้ท่านนั้นตั้งมั่นอยู่ในความดีไม่เบียดเบียนผู้อื่นมีสัจจะอยู่ในศีลในธรรมและพรที่ท่านขอนั้นก็จะสำเร็จสัมฤทธิ์ผล ถ้าจิตและพลังจิตมีจริงแล้วทำมัยมองไม่เห็น?**"จิตเป็นนาม"**ไม่มีรูปร่าง ไม่มีสี ไม่มีกลิ่น ไม่มีเสียง จึงอาจทำให้เรามองไม่เห็นทำให้เราอาจจะจับต้องไม่ได้แต่บางคนที่สัมผัสได้ เพราะคนโบราณได้มีการเรียนรู้พลังของธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่หรือพลังจักรวาลที่ครอบคลุมทุกสรรพสิ่งและรู้จักพลังอำนาจของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ดี

สำหรับการบูชา **"เรือแม่ตะเคียนทอง"** หมั่นทำบุญเพื่อให้ท่านส่งพลังบุญบารมีที่ยิ่งใหญ่กลับมาให้ผู้ที่บูชา เวลาที่เราขอก็จะทำให้สิ่งที่เราหวังนั้น **สำเร็จเร็วขึ้น** ควรทำบุญบ่อยๆ ไม่ต้องมากแต่ต้องทำสม่ำเสมอท่านก็มีกำลังพร้อมที่จะช่วยเหลือเราเมื่อเรามีความเดือดร้อน และขอความเมตตาจากท่าน ท่านก็จะช่วยเหลือคนที่บูชาต้องมีจิตที่ตั้งมั่นอยู่ในศีลในธรรม จิตจับอยู่กับสติก็จะทำให้เราเกิดปัญญาขึ้น

ประวัติการก่อตั้งวัดพุน้อย

คำว่า**"พุน้อย"** เป็นชื่อของน้ำพุที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านมีความหมายว่า **การเกิดขึ้น ทำให้เกิดขึ้น พุขึ้นเจริญขึ้น**

วัดพุน้อย เดิมชื่อ วัดพุน้อยชัยมงคล ตั้งอยู่เลขที่ 1 บ้านพุน้อย ตำบลชอนม่วง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จากคำบอกเล่าของชาวบ้านผู้สูงอายุ วัดพุน้อยเริ่มสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2509 โดยมี หมอเคลือบ-นางบุญมา เหมือนเอี่ยม ได้มอบที่ดินถวายวัด จำนวน 6 ไร่ 1 งาน 53 ตารางวา ให้หลวงพ่อชื้น บุญยกาโม ซึ่งจำพรรษาอยู่ 4 พรรษา และได้มรณภาพลง ในปี พ.ศ.2512 ต่อมาในปี พ.ศ.2519 ชาวบ้านได้นิมนต์ให้ **หลวงปู่แบน จนฺทสโร** เดิมท่านจำพรรษาอยู่ วัดตาลเจ็ดช่อ ตำบลย่านซื่อ อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง มาอยู่จำพรรษาและได้ซื้อที่ดินเพิ่มอีก 15 ไร่ 2 งาน 80 ตารางวา จนกระทั่งท่านได้มรณภาพลงเมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2543 **หลวงปู่แบน จนฺทสโร** ตอนท่านเป็นเจ้าอาวาสนั้นก็ได้นำชาวบ้านพุน้อยพัฒนา และได้ปรับปรุงวัดตลอดมาจนทำให้วัดที่ไม่มีใครรู้จักจนได้กลายเป็นวัดที่มีคนเชื่อถือและเลื่อมใสศรัทธา ได้เดินทางมากราบไหว้ที่วัดพุน้อยกันอย่างไม่ขาดสาย และขณะนี้ก็ถือว่าเป็นวัดที่มีคนรู้จักกันเกือบทั้งประเทศต่อมา **พระครูประภัทรธรรมทิน** เจ้าอาวาสวัดพุน้อยปัจจุบัน ท่านก็ได้สืบสานวิชาอาคมที่รับจากหลวงปู่แบน ในเรื่องเมตตามหานิยมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการค้า การขายดี โดยหลวงปู่แบนได้สร้างเรือพุทธคุณขึ้นมาซึ่งใครได้บูชาจะประสบผลสำเร็จแทบทุกคนทุกสาขาอาชีพ จึงมีพุทธศาสนิกชนเดินทางมาที่วัดพุน้อยกันอย่างเนืองแน่นในแต่ละวันนั้นที่วัดพุน้อยแห่งนี้ นอกจากจะมีเรือพุทธคุณที่ให้โชคแล้วยังมีต้นตะเคียนต้นใหญ่ที่ชาวบ้านได้เรียกกันว่า **แม่ตะเคียนทอง** ซึ่งตะเคียนทองต้นนี้ได้ไปนิมิตฝันของหลวงปู่แบนว่า **"อยากจะร่วมบุญในการสร้างวัด"** หลวงปู่แบนท่านจึงสร้างเรือแม่ตะเคียนทองหรือเรือแม่เศรษฐีเรือทอง ให้สาธุชนทั้งหลายได้มาบูชาเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตนเอง บ้างมีโชคลาภ บ้างค้าขายร่ำรวย บ้างเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานแตกต่างกันไป ครั้นใครสำเร็จดั่งใจหวังได้นำชุดไทยมาถวายแม่ตะเคียนทองจำนวนมากมายจนทางวัดต้องสร้างห้องเอาไว้ใส่ชุดไทยโดยเฉพาะ

ประวัติ หลวงปู่แบน จนฺทสโร

หลวงปู่แบน จนฺทสโร แห่งวัดพุน้อยพระเกจิอาจารย์ต้นตำรับแห่งการปลุกเสกสร้าง **"เรือแม่ตะเคียนทอง"** ที่โด่งดังที่สุด เนื่องจากในอดีตกาลที่หลวงปู่แบนท่านยังเป็นฆราวาสได้อาศัยและประกอบอาชีพค้าขายอยู่ในเรือสำปั้น โดยที่ท่านได้ล่องไปตามแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งอดีตหลวงปู่แบนท่านชอบเรียนทางวิชาคาถาอาคม ครั้นเมื่อมาบวชเป็นพระท่านจึงได้แตกฉานในวิชาแขนงนี้จนมีชื่อเสียงโด่งดัง และจวบจนกระทั่งเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2516 หลวงปู่แบน จนฺทสโร ท่านก็ได้รับถวายต้นตะเคียนทองต้นใหญ่นี้จากชาวบ้าน ซึ่งได้ขุดพบฝังอยู่ในใต้ดินเป็นเวลานานนับร้อยๆปี โดยเชื่อกันว่ามี **รุกขเทวดา** ที่อาศัยอยู่ในต้นตะเคียนทอง หลวงปู่แบน จนฺทสโร ท่านก็ได้อัญเชิญวิญญาณของแม่ตะเคียนทองซึ่งเป็น **รุกขเทวดา** ที่ท่านอาศัยอยู่ภายในต้นตะเคียนทองให้ท่านมาสร้างบุญบารมีอยู่ที่วัดพุน้อยด้วยหลังจากนั้นได้นำเอาต้นตะเคียนทองใหญ่มาไว้ที่วัดพุน้อยก็ได้เกิดเหตุการณ์น่าอัศจรรย์เกิดขึ้นเมื่อญาณของแม่ตะเคียนทองได้เข้าไปในนิมิตของท่าน หลวงปู่แบน ว่า **"อยากที่จะร่วมสร้างบุญสร้างบารมีกับหลวงปู่ด้วย"** โดยแม่ตะเคียนทองนั้นท่านได้ขอให้หลวงปู่แบนนั้นเอาต้นตะเคียนทองที่ตนอาศัยอยู่นั้นให้เอามาทำเป็นเรือแม่ตะเคียนทอง เพื่อให้หลวงปู่แบนได้นำเรือนี้ไปช่วยเหลือผู้คนในด้านค้าขายให้เจริญรุ่งเรืองขึ้น ด้วยนิมิตดังกล่าวนั้น หลวงปู่แบน ท่านก็ได้นำเอาตะเคียนทองใหญ่นั้นมาทำเป็นเรือสำปั้นและปลุกเสกด้วยคาถาเมตตาทำมาหากินคล่องและยังได้อัญเชิญญาณบารมีแม่ตะเคียนทองนี้ไปอยู่ด้วย (ซึ่งเป็นรุกขเทวดา) ได้สถิตอยู่ในเรือทุกลำ ครั้นเมื่อญาติโยมผู้ใดอยากจะได้เรือไปบูชาก็ต้องทำพิธีรับเรือด้วยตนเองเท่านั้น และอัญเชิญบารมีของแม่ตะเคียนทองนี้ได้ไปอยู่ด้วยเพื่อที่ท่านจะได้ช่วยดลบันดาลให้ **กิจการงาน การค้าขาย เจริญรุ่งเรืองประสบผลสำเร็จ** ซึ่งก็เป็นที่อัศจรรย์จริงๆ

เพราะถ้าหากว่าใครสามารถที่จะยกเรือขึ้นได้ ทางวัดจึงจะให้บูชาไปได้ ถ้าหากใครยกไม่ขึ้นวันหลังถึงค่อยมายกใหม่ หรือจนกว่าจะยกขึ้นทางวัดจึงจะให้บูชาไป ที่เป็นอย่างนี้เพราะว่าแม่ตะเคียนทองเค้ายังไม่ยอมไปกับเรา หลวงปู่แบนท่านว่าอย่างนั้น ปัจจุบันแม้**หลวงปู่แบน จนฺทสโร** ท่านได้มรณภาพไปแล้ว แต่ก็ยังมีศิษย์ก้นกุฏิที่ยังสืบสานวิชาการทำเรือตะเคียนทองขึ้นมาจนโด่งดังรู้จักไม่แพ้กันนั่นก็คือ**พระครูประภัทรธรรมทิน** เจ้าอาวาสวัดพุน้อยรูปปัจจุบันและดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าคณะตำบลหนองเมือง ผู้ซึ่งเป็นศิษย์ใกล้ชิดหลวงปู่แบนมากในสมัยที่ท่านยังไม่มรณภาพและด้วยเหตุที่ท่านเป็นพระปฏิบัติดี นักพัฒนา และมีเมตตา หลวงปู่แบนท่านจึงได้ถ่ายทอดวิชาการ **ทำเรือแม่ตะเคียนทอง อันเป็นต้นตำรับ** ที่ท่านมีอยู่จนหมดสิ้น และที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของประวัติของ **หลวงปู่แบน จนฺทสโร** และรวมถึงอภินิหารต่างๆ ของเรือแม่ตะเคียนทองนี้ ซึ่งปัจจุบัน **พระครูประภัทรธรรมทิน** ท่านเจ้าอาวาสวัดพุน้อยเป็นศิษย์ผู้ใกล้ชิดและได้รับการถ่ายทอดสรรพวิชาการปลุกเสกทำเรือแม่ตะเคียนทองแบบต้นตำรับอาถรรพณ์จาก **หลวงปู่แบน** ได้ยืนยันว่าเป็นเรื่องจริง สามารถพิสูจน์ได้ถ้าใครไปเข้าพิธีรับเรือแล้วยกเรือไม่ขึ้น ทางวัดก็จะไม่ให้ท่านบูชาไปแต่ถ้าใครที่สามารถยกเรือขึ้นได้ทางวัดถึงจะให้ท่านบูชากลับบ้านไป ซึ่งนั้นก็หมายถึงบุคคลผู้นั้นมีวาสนาบุญบารมีต่อกันและ**รุกขเทวดา** ที่อาศัยในต้นตะเคียนทองอยากที่จะไปทำให้ท่านมีโชคลาภ ทำมาค้าขายเจริญรุ่งเรืองนั่นเอง

ปัจจุบันวัดพุน้อยนั้นได้เปิดทำพิธียกเรือและเสริมเรือทุกวันศุกร์ – เสาร์ – อาทิตย์ หรือเปลี่ยนเรือลำใหม่ที่ใหญ่กว่าลำเดิมเปรียบเสมือนเพิ่มวิมานให้ **รุกขเทวดา** และวันจันทร์มีพิธีเจิมรถ ขอย้ำว่าวัดพุน้อยไม่มีสาขาที่ไหนหรือที่ใดทั้งสิ้นให้ระวังพวกแอบอ้างเป็นสาขาวัดพุน้อยอย่าหลงเชื่อเด็ดขาดมาทำพิธียกเรือที่วัดพุน้อยที่เดียวเท่านั้น

พิธียกเรือ เชิญเรือรุกขเทวดา

พิธียกเรือ

- วัดจะทำพิธียกเรือเชิญเรือ
- วันศุกร์ – วันเสาร์ - วันอาทิตย์

พิธีเสริมเรือ

- วัดจะทำพิธีเสริมเรือ
- วันศุกร์ – เสาร์ - อาทิตย์

พิธีเจิมรถ

- วัดจะทำพิธีเจิมรถ
- เฉพาะวันจันทร์ วันเดียวเท่านั้น

ปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อได้รับเรือแม่ตะเคียนทองมาบูชา

ตามความเชื่อ เมื่อท่านยกเรือได้แล้ว ก่อนนำเรือเข้าที่พักหรือห้างร้าน ท่านควรจุดธูปบอกกล่าวพระภูมิเจ้าที่และสิ่งศักดิ์สิทธ์ที่ท่านเคารพบูชา ว่าท่านจะขอนำเรือแม่ตะเคียนทองมาช่วยในกิจการงานต่างๆของท่านให้เจริญรุ่งเรือง

การแขวนเรือ ควรแขวนในที่ เรือสามารถหมุนได้คล่องตัว ไม่ควรแขวนตากแดดตากฝนเพราะจะทำให้เรือชำรุดได้

การบูชา ให้ท่านแบ่งปันเงินจากการค้า ส่วนหนึ่งใส่เรือเก็บออมไว้เพื่อทำบุญเวลาท่านจะทานข้าว ทำบุญ ไปเที่ยว ก็ชวนแม่ตะเคียนทองไปด้วย มั่นทำบุญ และสวดมนต์ สร้างกุศล รักษาศีล 5 อุทิศบุญให้แม่ตะเคียนทองและเทวดาที่คุ้มครองตัวเราด้วย

การถวายของไหว้ การถวายของไหว้บูชาเรือแม่ตะเคียนทอง ตามแต่ท่านจะสะดวก ขอแนะนำเมื่อท่านจะขออะไรเป็นพิเศษ จุดธูป 7 ดอก บายศรีปากชาม 1 คู่ ผลไม้ 7 อย่าง น้ำแดง 1 ขวด ขอพรตามประสงค์ แต่เรื่องโชคทางตัวเลขแล้วแต่บุญวาสนา

ขั้นตอนการทำพิธียกเรือเชิญเรือ

- มีเฉพาะวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ เท่านั้น
- จองคิวล่วงหน้า 1 วัน เปิดจองคิวยกเรือในเวลา 5 โมงเย็น
- คนที่จะมารับเรือต้องถึงวัดก่อน 5 โมงเย็นของวันที่จองคิว
- เมื่อลงชื่อจองคิวรับแล้วจะได้ยกเรือในวันถัดไป
- คือ จองวันพฤหัสบดีก็จะได้ยกเรือวันศุกร์ จองคิววันศุกร์ก็จะได้ยกเรือวันเสาร์ จองคิววันเสาร์ก็จะได้ยกเรือวันอาทิตย์
- ไม่รับจองคิวล่วงหน้าและโทรจองคิว ท่านต้องมาจองคิวด้วยตัวท่านเอง
- วันที่จะยกเรือจะต้องฟังเทศน์ฟังการอธิบายก่อนรับเรือ เพื่อความรู้และความ เข้าใจที่ถูก ที่ศาลาข้างโรงทานในเวลา 10.00 น.
- เมื่อถึงเวลาช่วงบ่ายหลวงพ่อถึงจะเรียกเข้าทำพิธีเชิญเรือให้ท่านเตรียมปัจจัยใส่เรือ 1,200 บ. แล้วเตรียมตัวเข้าพิธียกเรือ
- เมื่อทำพิธียกเรือได้แล้ว 1,000 บ. เป็นการทำบุญค่าบูชาเรือ ส่วน 200 บ. หลวงพ่อท่านจะคืนให้เป็นขวัญถุงขวัญเรือกลับบ้านได้ทำมาค้าขึ้น
- หากมีสามีหรือภรรยาคนใดคนหนึ่งยกไม่ได้ก็สามารถยกใหม่ เพราะสามีภรรยาเปรียบเหมือนคนๆ คนเดียวกัน
- หากยกเรือไม่ขึ้นเลยก็ไม่ต้องเสียเงินใดๆ ทั้งสิ้น

ไม่รอ...ไม่หวัง...

แต่เรา...ทำ

ปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อมาทำพิธีเสริมเรือแม่ตะเคียนทอง

พิธีเสริมเรือคือ การเสริมเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตัวเราและเสริมบารมีแก่ เรือแม่ตะเคียนทอง และเทวดาที่คุ้มครองตัวเรา บางท่านเมื่อเข้าพิธีจะมีอาการแตกต่างกันไป เช่น การฟ้อนรำ ร้องไห้ ดีใจ มือสั่น ตัวสั่น ขนลุก เป็นต้น อาการเหล่านี้เป็นการที่เทวดามาสื่อให้ได้รับรู้ว่าท่านปลื้มใจดีใจได้รับบุญกุศลที่อุทิศให้และคอยช่วยเราตลอดไป

การเสริมเรือ ทางวัดไม่ได้กะเกณฑ์ว่า ทุก 1,2,3 เดือนจะต้องกลับมาเสริมแล้วแต่ความศรัทธา มาเสริมเรือควรจะมาถึงวัดก่อน 09.00น. จะได้เสริมเร็วรอบเช้าหากมาช่วงบ่าย ในวันศุกร์ – เสาร์ – อาทิตย์ อาจจะต้องรอให้คนยกเรือนั้นเสร็จก่อนจึงเสริมเรือได้เมื่อท่านมาถึงที่วัดให้ท่านไปรับบัตรคิวเสริมเรือก่อน แล้วจึงนำเรือเข้าไปปิดทองที่ห้องปิดทองทางด้านขวามือ ปิดทองเสร็จแล้วทำบุญใส่ตู้ ทำบุญ 100 บาท สำหรับเรือลำละ 1,000 บ. เรือลำละ 5,000 บ.ปิดทอง 200 บ.เรือลำละ 10,000 บ. ปิดทอง 300 บ.เรือลำละ 30,000 บ. ปิดทอง 1,300 บ. แล้วก็มารอเข้าพิธีเสริม หรือท่านสามารถปิดทองเรือมาเองก็ได้แต่ปิดทองครั้งแรกนั้นควรที่จะให้ทางวัดปิดทองให้ก่อน เรือแม่ตะเคียนทองจะได้มีความสวยงามและเงินที่ท่านได้เก็บออมไว้ในเรือนั้นท่านก็นำใส่เรือมาทำบุญที่วัดหรือจะนำเงินนั้นไปทำบุญที่ไหนก็ได้ตามแต่ท่านจะสะดวก

การเจิมรถ ทางวัดจะทำการเจิมรถในวันจันทร์ วันเดียวไม่ต้องจัดเตรียมอะไรมามากทางวัดจัดไว้ให้แล้วเพียงท่านไปแจ้งที่พระที่แจกบัตรคิวท่านก็จะจัดคิวให้แล้วให้นำพานไปไว้ที่รถและนำรถมาจอดที่ด้านหน้าศาลา หลวงพ่อท่านจะลงมาทำพิธีให้เป็นเสร็จสมบูรณ์

มองต่ำเราเหลือ...
มองเหนือเราขาด...

วิธีการเชิญเรือทอง

วิธีการเชิญเรือของ **หลวงปู่แบน** เป็นวิธีการเชิญเรือโบราณโดยใช้การสัมผัสซึ่งหมาย ถึงถ้าหากใครสามารถยกเรือขึ้นหลวงปู่ก็จะให้เรือลำนั้นไปบูชา หากผู้ใดยกเรือไม่ขึ้น หลวงปู่ก็จะไม่ให้เรือลำนั้นไป ซึ่งเรียกว่า ปัจจัตตัง แปลว่า รู้ได้เฉพาะตน ขณะที่รับเรือบางคนก็จะเกิดสุข เกิดการปลื้ม ปิติยินดีน้ำตาไหล แล้วแต่จะสัมผัสได้ เมื่อได้รับเรือไปแล้วต่างก็ประสบกับโชคดีมีลาภ ค้าขาย ทำมาหากิน เจริญรุ่งเรือง

แนวทางการปฏิบัติบูชาตามคำสอนของ หลวงปู่แบน จนฺทสโร

เมื่อผู้ที่ได้รับเรือไปจะต้องระลึกถึงคุณงามความดีของทวยเทวดาทั้งหลายต้องตั้งสัจจะอธิษฐานในบารมีขอให้ทำมาหากินเจริญรุ่งเรือง และท่านจะต้องประพฤติตนให้อยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีงาม และจะต้องมีสัมมาอาชีวะอันบริสุทธิ์และหากผู้ใดปฏิบัติได้ดั่งเช่นนี้ได้ก็จะพบแต่ความเจริญรุ่งเรือง

ทำไมจึงเป็นเรือ

ในสมัยอดีตนั้น **หลวงปู่แบน** ท่านยังคงเป็นฆราวาสอยู่ท่านได้ประกอบอาชีพค้าขายอยู่ในเรือสำปั้นล่องไปตามแม่น้ำเจ้าพระยา **หลวงปู่แบน** ท่านจึงเปรียบเรือว่าเป็นเสมือนเป็นนาวาชีวิตซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพ่อค้าวาณิชย์จะเห็นได้จากสมัยก่อนนั้นมีการค้าการขายทางเรือไม่ว่าจะเป็นชนชาติไทยหรือชาวต่างชาติ ฉะนั้นแล้วเรือจึงบ่งบอกได้ถึงความขยันหมั่นเพียร ในทางศาสนาพุทธ พระพุทธเจ้าเชื่อว่าเทวดามีจริง จึงสั่งสอนให้เรากราบไหว้ เมื่อปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ก็จะทำให้เกิดสิริมงคล โดยการทำความดีก็มาจากการบริจาคทาน การรักษาศีล สวดมนต์เจริญภาวนาเมื่อปรารถนาสิ่งใดก็ได้สมดังปรารถนาถ้าไม่ทำคุณงามความดีไม่ว่าจะปรารถนาสิ่งใดก็จะไม่ได้อะไรเลย

ชีวิตจะดีขึ้นไหม เมื่อรับเรือมาแล้ว

****

บางคนมีคำถามว่าทำไมรับเรือมาแล้วชีวิตยังเหมือนเดิมไม่ดีขึ้นบางทีอาจเป็นเพราะกรรมไม่ดีที่เคยทำมามันปกปิดไม่ยอมให้บุญเปิด **เราต้องสู้กรรมไม่ดีด้วยการมั่นสร้างกรรมดีให้แซงหน้ามัน** ก็ขอเป็นกำลังใจให้ทุกคนจงมั่นสร้างบุญทานบารมี สร้างกุศลไปเรื่อยๆ ขยันในสัมมาอาชีพที่ทำ มีมานะและอดทน ทุกคนล้วนแต่มีกรรมเป็นของตนทั้งอดีตและปัจจุบัน ฉะนั้นการรับเรือใช่ว่าจะเห็นผลทันตาทุกคนเป็นไปไม่ได้บางคนรับแล้วได้โชคลาภก็เป็นบุญกุศลของเขานั้นเอง เรารับเรือแม่ตะเคียนทองก็เปรียบเสมือนว่าได้เทวดามาช่วยปกป้องรักษาเป็นที่ยึดเหนี่ยวให้สร้างแต่กรรมดีและละเว้นกรรมชั่วมั่นทำบุญสร้างกุศล

เพื่อเป็นการเปิดบุญบารมีของแต่ละคนให้สัมผัสรับรู้สิ่งที่เหนือธรรมชาติของมนุษย์เป็นการเปิดบุญบารมีที่ตนเคยทำไว้ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ นำมาใช้ให้เกิดผลเมื่อเราสร้างแต่กรรมดีมั่นทำบุญผลบุญนั้น ก็จะเกื้อหนุนให้เทวดาอำนวยพรช่วยให้ทุกคนมีกินมีใช้ประสบพบเจอแต่สิ่งดีๆ แต่ทุกสิ่งก็ขึ้นอยู่กับตัวของเราด้วยหากเรารับเรือมาแล้วแต่ปฏิบัติไม่ดีและไม่ทำมาหากินนั่งๆนอนๆ วอนขอเพียงอย่างเดียว หรือรับมาแบบตามกระแสไม่เกิดจากความศรัทธาจากใจแล้วสิ่งดีๆ ก็คงจะไม่เกิดขึ้นพอขอพรแล้วไม่สำเร็จก็เสื่อมศรัทธาปล่อยปละเลยไม่เคารพบูชาหากเป็นเช่นนี้ให้ท่านนำเรือมาคืนที่วัดจะดีกว่าอย่านำแม่ตะเคียนทองไปทิ้งไว้ตามสถานที่ต่างๆ เลย

" ขอให้ท่านจงประสบความสำเร็จดังหวังทุกประการเทอญ "

ตั้งจิตให้ดี ตั้งใจให้มั่น
น้อมนำสิ่งที่ดีที่เป็นมงคลมาสู่ตน
ทำกิจการอะไรก็เจริญรุ่งเรือง
รวย รวย รวย เหลือกิน เหลือใช้

สำหรับคนที่รับเรือมาบูชาแล้วปล่อยปะละเลยไม่เคยไหว้

ไม่เคยนึกถึง ไม่มีเวลาไปวัด ไม่มีเวลาไปเสริมเรือ หากแก้ไขได้และอยากบูชาแม่ตะเคียนทองต่อไปและยังศรัทธาท่านอยู่มีวิธีขอขมาท่านให้นำเรือมาปัดฝุ่นให้สะอาด หากผ้าสามสีดำก็ซื้อผ้าสามสีมาเปลี่ยนให้ท่านใหม่ ซื้อพวงมาลัยเปลี่ยนให้แม่ใหม่ซื้อแผ่นทองที่ร้านสังฆภัณฑ์มา 30 แผ่น มาแปะหลังคาให้สวยงามก่อนจะแปะก็ทาวาสลีนที่หลังคาแล้วเอาแผ่นทองแปะให้สวยงามให้จุดธูป 7 ดอก บอกแม่ก่อนว่าขออนุญาตเปลี่ยนผ้าเปลี่ยนพวงมาลัยให้ใหม่แม่จะได้สวยงามจากนั้นวันพฤหัสบดีให้ซื้อบายศรีปากชาม 1 คู่ จัดถวายพร้อมน้ำแดงหรือน้ำเขียว น้ำส้มตามแต่สะดวก ถวายผลไม้ (ถ้าสะดวกไม่เดือดร้อนเงินทองก็ 7 อย่าง) ขนมหวาน

จัดวางโต๊ะถวายท่านเพื่อทำการขอขมาท่านที่เรานั้นได้ปล่อยปะละเลยท่านไม่ดูแลท่าน และให้ทำพิธีให้เสร็จก่อนเที่ยงวัน แล้วบอกกล่าวท่านในความผิดที่เราได้ปล่อยปะละเลยท่านในการขอขมาท่านนั้นให้เราบอกกล่าวชัดเจนเป็นภาษาไทยจากนั้นปักธูป7 ดอกนั้นลงบนของที่เราไหว้จากนั้นรอให้ธูปหมดดอกเราก็ลาของไหว้ผลไม้ที่ไหว้ส่วนบายศรีปากชามวางไว้ให้ครบ 7 วันจึงลาทิ้ง เอามาแล้วไม่นึกถึงไม่ต่างอะไรกับเราทิ้งท่านให้คิดใหม่ทำใหม่อะไรดีๆ ก็จะเกิดขึ้นหากไม่มีเวลาไปวัดทำบุญก็นำเงินใส่ไว้ในเรือสะสมไว้เวลาไปที่วัดใกล้บ้านก็ให้นำเงินที่เราได้สะสมไว้นั้นไปทำบุญเป็นทานบารมีให้ท่าน กินอะไรก็ให้เรียกท่าน สวดมนต์ก็ให้เรียกแม่สวดมนต์ทำบุญก็อุทิศให้แม่ตะเคียนทอง

กล่าวว่า ลูก...........ขอน้อมถวายดอกไม้ ธูปเทียน บายศรี เครื่องตั้งเสวย ตามที่มี ....เพื่อเป็นการสักการะวันทาแด่แม่ตะเคียนทองลูกขอมอบถวายเครื่องสังเวยที่จัดถวายนี้ขอให้แม่ตะเคียนทองจงรับเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตัวลูกและครอบครัวด้วยเทอญ สาธุๆ

เป็นอยู่อย่างต่ำ
มุ่งการกระทำอย่างสูง

ความหมายของเรือ

หลวงพ่อได้ให้ความหมายไว้ว่า เรือคือสัญลักษณ์ของพ่อค้าวาณิชย์เปรียบชีวิตมนุษย์ต้องดิ้นรนขวนขวายต้องไปให้ถึงฝั่ง โลกใบนี้ก็เปรียบท้องทะเลหรือมหาสมุทร ต่างคนก็ต่างขวนขวายอยากจะมีที่จอดเรือที่สุขสบาย แต่บางลำเชื่อมั้ยว่าเรือมนุษย์ไม่มีอะไรเป็นชิ้นเป็นอันเพราะเราไม่ใช้ปัญญาไปในทางที่ถูก เรือที่เราบูชามาเพื่อให้เรามีจิตใต้สำนึกว่าเป็นสัญลักษณ์ของพ่อค้าวาณิชย์เราเอาเรือไปแขวนไว้ที่บ้านเราเพื่อทำมาค้าขายจะไปไหนหรือมีปัญหาเราท้อถอยก็ให้มองไปที่เรือจะหมุนๆ เค้ายังหมุนไม่หยุดนิ่งเลย ชีวิตเราก็หมุนไปหยุดนิ่งไม่ได้ ดูเพื่อเป็นพลังเป็นพลังจิตใต้สำนึกระลึกถึงว่าเราหยุดนิ่งไม่ได้การที่เกิดเป็นมนุษย์ต้องลื่นไหลไปในวัฏจักรอย่าท้อถอยและจงมีความขยันหมั่นเพียร

เรื่องหุ่นตุ๊กตา หุ่นเป็นเพียงตัวแทนแม่ตะเคียนทองที่เราเอาไว้รำลึกถึงองค์แม่และเอาไว้ใส่ชุดที่เราซื้อถวายบางท่านเอาหุ่นไปให้หลวงพ่อเจิม แล้วแต่ความศรัทธาแต่จริงๆ แล้วแม่ตะเคียนทองท่านอาศัยอยู่ในเรือวิมานบ้านของท่านที่เราไปยกมาส่วนการตั้งหิ้งบูชาก็ตามสะดวกเพื่อถวายของไว้

การเพิ่มเรือ เรือเปรียบเสมือนบ้านรุกขเทวดาหรือแม่ตะเคียนทอง การเพิ่มเรือก็เหมือนเราเพิ่มบ้านให้รุกขเทวดาใหญ่ขึ้น แต่บางท่านอาจสัมผัสได้เรือ 2 ลำ เป็นเทวดา 2 องค์ ทางวัดมีเรือให้บูชาหลายขนาด ลำละ1,000–5,000–10,000 และ 30,000 เรือไม้จิ๋วแขวนหน้ารถ 1,000 บ.ต้องการเพิ่มเรือให้นำเรือลำแรกมาแจ้งที่พระที่เค๊าเตอร์ หากทางวัดมีก็จะให้บูชาเลยไม่ต้องยกเรือใหม่

สิ่งที่เรือแม่ตะเคียนทองชอบ

๑. แม่ตะเคียนทองชอบไปวัด ชอบให้เราส่งบุญไปให้ท่าน
๒. เวลาทานข้าวก็แค่นึกถึงท่าน ให้เรียกท่านทานด้วย (อยู่นอกบ้านก็นึกได้) เพราะท่านเป็นเทวดาแค่เรานึกถึงท่านก็รับรู้ได้
๓. เมื่อเวลาไปวัดทำบุญต่างๆ ให้ระลึกถึงท่านด้วย ชวนท่านไปด้วยกันและอธิษฐานอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้ท่าน
๔. เมื่อออกไปข้างนอกบ้านเพื่อไปทำธุระ หรือทำอะไรก็แล้วแต่ให้บอกกล่าวท่านด้วย (โดยเฉพาะไปช๊อปปิ้ง ทำผม ทำเล็บ)
๕. ถ้าอยู่บ้านก็สวดมนต์นั่งสมาธิ (ทำทุกวันยิ่งดี) พอสวดมนต์เสร็จแล้วก็อุทิศบุญให้ท่าน
๖. หากเป็นไปได้ตื่นมาใส่บาตรให้ท่าน (กรวดน้ำอุทิศบุญให้ท่าน)
๗. ใส่เงินในเรือไว้เป็นปัจจัยในการทำบุญเกือบทุกวัน
๘. ต้องมีศีล ๕ หากถือมั่นครบจะยิ่งนำพาให้ร่ำรวย
๙. บูชาท่านทุกวัน (ก่อนที่จะออกไปค้าขาย หรือไปทำธุระที่ใดให้ยกมือไหว้ท่านทุกครั้ง)จะจุดธูปหรือไม่จุดก็ได้ ถ้าจุดให้จุดธูปไหว้ ๗ ดอก ให้ท่านช่วยเกี่ยวกับของที่เราจะไปค้าขาย หรือไปติดต่องานใดๆ นั้นขอให้สำเร็จ หากสำเร็จแล้วให้นำเงินแบ่งใส่ไว้ในเรือส่วนหนึ่ง ส่วนจะสำเร็จหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับบุญกรรมของแต่ละคน
๑๐. ถวายพวงมาลัย (ดอกมะลิ แม่จะชอบมาก)
๑๑. ถวายเครื่องประดับ
๑๒. ถวายเครื่องหอม แป้ง ลิปสติก หวี เป็นต้น
๑๓. เปิดเพลงให้แม่ฟังบ่อยๆ

ก่อนจะใส่เงินลงในลำเรือ ถือเงินจบหัวแล้วตั้งจิตอธิษฐาน “ **ขอให้ทวยเทพเทวดา หลวงปู่แบน แม่ตะเคียนทอง เงินนี้ลูกได้มาด้วยความสุจริตลูกขอแบ่งเงินนี้ทำบุญกับแม่นะ** “ จะใส่ทุกวัน หรือ ๒-๓ วันก็ได้ตามแต่สะดวก หากเราไม่มีเวลาไปทำบุญที่วัดพุน้อยจริงๆ เงินในเรือนั้นก็สามารถนำไปทำบุญหรือถวายที่วัดใดก็ได้ถือว่าเราทำบุญเช่นกัน เพียงแต่อุทิศบุญให้แม่ตะเคียนทองเท่านั้น

เทพและเทวดา

เรื่องของเทพและเทวดานั้นเกิดจาก **ความเชื่อ** ที่ไม่ใช่มนุษย์และมีพลังจิตที่อยู่สูงกว่ามนุษย์ ดังนั้น **เทพและเทวดา** หรือ **รุกขเทวดา** จึงมีความแตกต่างกันไป การกล่าวถึงเทพเทวดา หรือ รุกขเทวดา ล้วนหมายถึงท่านที่อยู่ในภพภูมิที่ดีและเป็นสุขด้วยกันทั้งสิ้น ผู้ที่เป็นเทวดามีจิตที่บริสุทธิ์ ชอบทำความดี เป็นผู้ที่รักษาศีลอยู่เสมอและเป็นผู้ที่ไม่หวังในทาน

รุกขัฏฐเทวดา เป็นเทวดาที่อยู่บนต้นไม้ มี 2 จำพวก พวกที่หนึ่งมีวิมานอยู่บนต้นไม้ อีกพวกนึ่งอยู่บนต้นไม้แต่ไม่มีวิมาน

ภูมมัฏฐเทวดา เป็นเทวดาที่อาศัยอยู่พื้นมนุษย์อยู่ตามจอมปลวก บ้าน เจดีย์ ศาลา ซุ้มประตู ภูเขา แม่น้ำ มหาสมุทร เป็นต้น เทวดาบางองค์ก็มีวิมานเป็นของตนเองอยู่ ณ ที่นั้นๆ โดยเฉพาะองค์ใดไม่มีก็ถือเอาสถานที่นั้นเป็นที่อาศัย เช่น บ้าน วัด ศาลา ภูเขา แม่น้ำนั้นเป็นที่อยู่ของตน

อากาสัฏฐเทวดา เป็นเทวดาที่อยู่ในอากาศเทวดาจำพวกนี้มีวิมานเป็นของตนเองลอยหมุนเวียนไปรอบๆ เขาสิเนรุ

การทำความดีของเหล่าเทวดา คือ เทวดาเป็นภพภูมิที่เสวยสุขอย่างเดียวไม่สามารถทำความดีได้มากนักเนื่องจากไม่มีกายเนื้อแต่สามารถติดตามผู้ที่กระทำความดีได้อย่างสม่ำเสมอได้เพื่ออนุโมทนาบุญการที่ได้ไปเกิดเป็นเทวดาในแต่ละชั้นนั้น มีความแตกต่างเพียงแค่เจตนาในจิตที่ทำความดีเท่านั้น เจตนาบริสุทธิ์ผลบุญย่อมมากตามไปด้วย

การที่ได้เกิดบนสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกามีหลายสาเหตุ คือ เมื่อครั้งเป็นมนุษย์ทำบุญไม่ค่อยเป็นไม่รู้หลักการทำบุญและไม่ค่อยได้สั่งสมบุญนานๆ ทำครั้งหนึ่ง เมื่อทำก็ทำน้อย หรือทำบุญเอาคุณบุญที่ได้ก็ไม่บริสุทธิ์ ไม่สมบูรณ์ บาปในตัวก็มีอยู่แต่ว่าบุญมากกว่าเมื่อละโลกนึกถึงบุญก่อนก็ไปสวรรค์ชั้นนี้ซึ่งตั้งอยู่ ณ เชิงเขาสิเนรุ

การเชื่อมบุญ

การเชื่อมบุญ คือ กุญแจสำคัญในการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การเชื่อมบุญนั้นใช้อะไรเชื่อม? เป็นการทำบุญ การอุทิศบุญ หรือการส่งบุญให้กันในบางครั้งคนเราพบกับวิบากกรรมหรือผลแห่งกรรมที่ต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวดสุดความสามารถ สติปัญญา ทั้งแรงกายแรงใจ ทรัพย์สิน ที่มุ่งกระทำการใดๆ แล้วยังไม่เป็นผลสำเร็จมันขึ้นอยู่กับบุญและบาปที่ส่งผลในเวลานั้น

การที่คนเรายังไม่ประสบผลสำเร็จในชีวิต ไม่ว่าเรื่อง **การงาน การเงิน หรือความรัก** เพราะยังไม่ถึงเวลาหรือยังไม่รู้วิธีที่จะทำให้เรื่องเหล่านั้นประสบความสำเร็จ ดังนั้นเราจึงมารู้จักวิธี **การเชื่อมบุญ** ก่อนที่เราจะได้สิ่งใดนั้นเราจะต้องมีบุญก่อน ถ้าไม่มีบุญแล้วก็ไม่รู้จะนำอะไรไปเชื่อมกับท่านหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เราขอเพราะไม่มีสายใยแห่งบุญเหนี่ยวนำให้มาใกล้ชิดหรือรู้จักกันได้

“ **เมื่อไม่รู้จักกัน** “ แล้วสิ่งศักดิ์สิทธิ์ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าเราเป็นใครแล้วท่านจะช่วยเราได้อย่างไร การทำบุญมีหลายวิธีดังนี้ (ทาน ศีล ภาวนา เป็นต้น) การทำบุญนั้นไม่อยากและไม่สิ้นเปลืองเงินทองอย่างที่คิด อยู่ที่ใจเราเท่านั้นเองก็สามารถสร้างบุญกุศลที่ยิ่งใหญ่ได้คุณเคยได้ยินคำพูดที่ว่า **“การไม่มีบุญ หรือบุญไม่ถึงก็อาจไม่สำเร็จ แต่เมื่อบุญมาถึงแล้วฟ้าก็มิอาจขวางกั้นได้”**

บางครั้งเรื่องราวที่ขอยังไม่สำเร็จในชีวิตเพราะยังไม่สบช่องหรือฟ้ายังไม่เปิดให้ หรืออาจมาจากวิบากกรรมเก่าและวิบากกรรมเก่าที่ไม่ดีขวางเราอยู่ ดังนั้นในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ให้รีบสร้างบุญให้มากๆ และถูกวิธีรอบุญมากพอก็จะลดวิบากกรรมที่ไม่ดีนั้นออกไปได้ หรือผ่อนหนักให้เป็นเบา

“ การทำบุญต้องทำให้ถูกคน ถูกเวลา ถูกวิธี

ผลบุญจะได้รับเต็มเปี่ยมและต้องเริ่มจากจิตใจที่บริสุทธิ์ ”

ครั้งแรกกับการได้ยินการไปยกเรือ

เคยได้ยินคนพูดถึงเรือครั้งแรก **"ตอนนั้นยังงงๆว่าเรืออะไร? ก็ได้ถามเขาว่าต้องทำอย่างไรจึงจะได้เรือมา เขาบอกว่าต้องไปที่วัดพุน้อย"** ไปทำพิธียกเรือมาบูชา ถ้าเรายกได้ก็จะได้เรือมาบูชาไว้ที่บ้านเรือน ร้านค้า ถ้าเรายกเรือไม่ขึ้นก็จะไม่ได้เรือมาบูชา เขาบอกว่ามีคนไปบูชาเยอะมากจึงต้องมีการจองคิวกันล่วงหน้าถ้าท่านไม่ได้ไปจองคิวล่วงหน้าก็อาจจะไม่ได้ประโยชน์เพราะคิวเต็มเรานั่งคิดอยู่ในใจ **"เวอร์จัง ต้องขนาดนั้นเลยเหรอ"** คงพูดเพื่อดึงดูดความสนใจมากกว่ามั่งเราเลยสอบถามกับผู้ที่บอกเล่าให้เราฟังว่า **"เคยไปยกเรือด้วยหรือเปล่า?"** เขาตอบกลับมาว่า **"ไม่"** เราก็เลยถามว่าคุณว่าดีซะขนาดนั้นทำไมคุณไม่ไปยกละ?เขาตอบกลับมาว่าตัวเขาเองไม่ได้ทำธุรกิจอะไร ไม่รู้จะยกไปทำมัยกลัวจะดูแลเรือไม่ได้แต่เคยพาคนไปยกเรือมาหลายคนแล้ว

ส่วนมากคนที่มามีแต่คนที่เป็นเจ้าของธุรกิจใหญ่ๆ โตๆ กันทั้งนั้นเขาบอกว่ายกเรือมาแล้วทำค้าขายกันดีทุกคนและถามเราว่าไม่สนใจไปยกบ้างเหรอ?เราก็ต้องตอบกลับไปว่าน่าสนใจดี หลังจากได้ยินได้ฟังมาแล้วก็ลองสืบหาจากเว๊บไซต์ดูก็ได้พบว่า **"โอ้โห!! ตกใจสุดๆ โอ้วแม่เจ้าคนเยอะไปมัย"** คนเชื่อถือและศรัทธาเยอะมากกว่าที่คิดแต่ก็แอบคิดในใจว่า คงเป็นเพราะทางวัดเลือกถ่ายรูปเฉพาะวันที่มีคนไปวัดเยอะมากกว่าแน่ๆ และคิดในใจว่าเป็นหน้าม้าหรือเปล่า เรือลำเล็กนิดเดียวทำมัยจะยกไม่ขึ้น **(อย่าให้บาปเลยนะเพราะคิดไปด้วยความไม่รู้)** ในที่สุดก็เลือกโทรไปถามที่วัดว่าจะไปที่วัดต้องทำอย่างไร ไปวันไหน ค่าใช่จ่ายในการยกเรือเท่าไหร่ ต้องถามข้อมูลให้เรียบร้อยเพื่อคำนวณค่าใช่จ่ายต่างๆ ถ้าไหวก็จะไป สรุปคือตัดสินใจไป

พอเลือกวันเดินทางได้แล้วก็ไปพิสูจน์กันว่าทำมัยคนถึงไปยกเรือที่วัดพุน้อยกันมากขนาดนั้น ถ้าบูชากลับมาได้แล้วดีมีผลเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง คือ **"อยากพิสูจน์ความจริงด้วยตนเอง"** ทุกอย่างจะดีหรือไม่ดีต้องลองให้รู้ด้วยตัวเองให้เห็นกับตาจึงจะรู้ว่าดีไม่ดี จริงไม่จริง

ความรู้สึกขณะทำการยกเรือ

ก่อนที่จะถึงคิวตัวเองที่จะเข้าห้องรับเรือ ก็จะเห็นบางคนที่กำลังทำพิธีรับเรืออยู่นั้นมีอาการร้องให้เสียงดังจนตกใจว่าเกิดอะไรขึ้น? **“บางคนลุกขึ้นมารำ บางคนมีอากัปกิริยาแปลกๆ ที่เราไม่เคยเห็น “** นั่งคิดในใจทำมัยพวกเขาเหล่านั้นจึงเป็นแบบนั้นแล้วเราจะเป็นแบบนี้หรือเปล่า หรือเป็นเพียงการแสดงให้คนที่รออยู่ภายนอกเกิด**ความเชื่อความศรัทธา**(ขออย่าให้ความคิดนี้เป็นบาปเลยเพราะเราคิดไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์) ดังอย่างสุภาษิตที่ว่าหากไม่เห็นกับตาก็คงไม่เชื่อ สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น สิบตาเห็นไม่เท่ามือคลำ

เอาล่ะถึงคิวเราต้องเข้าไปยกเรือเมื่อเข้าไปในห้องรู้สึกเย็นๆหนาวๆ คนเยอะขนาดนี้อากาศต้องร้อนสิถึงจะถูก แต่มือของเรานั้นเย็นมากขณะที่นั่งฟังคำบรรยายไปก็ได้ทำความเข้าใจไปด้วย โดยหลวงพ่อได้มีการสอดแทรกสาระให้คนที่ฟังนั้น **จะดีก็ต้องอยู่ที่ตัวเราทำดีด้วยพรที่ขอนั้นจึงจะสำเร็จ** พอถึงเวลาที่แจกเรือให้แต่ละคนมาถือไว้นั้นเป็นช่วงเวลาที่ตื่นเต้นมาก เพราะขณะที่เริ่มพิธีต้องหลับตาทุกคนเพื่อทำจิตใจให้โล่งมีสมาธิพอถึงเวลาที่อัญเชิญเรือกำลังตั้งใจทำสมาธิทำจิตใจให้นิ่ง เพื่อเข้าถึงในการอธิษฐานขอให้การยกเรือครั้งนี้สำเร็จจะได้นำกลับไปบูชาที่บ้าน ร้านค้า หลังจากนั้นได้ยินคนที่ยกเรือข้างๆนั้นร้องให้สะอึกสะอื้นเสียงดังมากๆ จนอยากจะลืมตาว่าเกิดอะไรขึ้นว่าเขาร้องให้ทำมัยแต่จะได้ยินหลวงพ่อย้ำว่า **“ห้ามลืมตา“** ไม่ต้องสนใจกับสิ่งรอบข้างว่าเกิดอะไรขึ้นเราก็พยายามทำจิตใจให้นิ่งอธิษฐานว่า หากลูกมีบุญเกื้อหนุนกันกับแม่ตะเคียนทองได้โปรดกลับไปอยู่กับลูกและช่วยลูกทำมาค้าขึ้นเจริญขึ้นด้วยเทอญ จากตอนแรกที่เรือยังเบาๆอยู่ตามปกติหลังจากนั้นเรือก็หนักขึ้นมากะทันหันและคิดในใจว่าโดนดีซะแล้วคงไม่ได้เรือกลับไปบูชาที่ร้านค้าแน่ๆและในความรู้สึกมันนานมากๆทำไมยกไม่ขึ้นสักที

เริ่มท้อและทำสมาธิใหม่ทำจิตใจให้ว่างเพื่อสื่อสารกับแม่ตะเคียนทองว่า แม่ส่งสารลูกเถอะลูกมาไกลมากลูกมีความตั้งใจจริงเพื่อมาบูชา ขอให้แม่กลับไปอยู่กับลูกหากลูกทำสิ่งใดผิดพลาดหรือลบหลู่ลูกก็ขอโทษด้วยกับสิ่งที่ทำไปไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม จากที่รู้สึกว่ามีคนกดไหล่เราเอาไว้หนักมากๆ ก็ค่อยๆคลี่คลายและเบาขึ้นเรือที่ว่าหนักๆ ที่ถือไว้ก็ค่อยๆเบาขึ้นเรื่อยๆ ยกขึ้นจากหน้าอกจนถึงหน้าผาก จากหน้าผากยกขึ้นสูง

เหนือหัวจากนั้นมีคนมายกเรือไปเพื่อนำไปไว้ด้านหน้าและรอเรียกชื่อไปรับกับมือหลวงพ่อซึ่งเป็นอันว่าการรับเรือนั้นเสร็จสมบูรณ์เรียบร้อยและนำเรือกลับไปบูชาที่บ้าน เรือน ร้านค้า ได้แล้วเพราะเรายกเรือขึ้นทางวัดก็จะให้เรือกลับมาบุชา (ก่อนที่จะเข้าห้องพิธีรับเรือมีการนัดแนะให้เพื่อนถ่ายคลิปวีดีโอเพื่อบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ เอาไว้ว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างในระหว่างที่เราทำพิธีรับเรือเพราะตัวเรานั้นหลับตาตลอดไม่ทราบว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง)

หลังจากได้ดูคลิปวีดีโอที่บันทึกเหตุการณ์ไว้ทำให้ขนลุกซู่และรู้สึกอัศจรรย์ใจอย่างยิ่งกับสิ่งที่เกิดขึ้นมันเป็นเรื่องจริงไม่ใช่การอุปทานหมู่ตัวคุณจะไม่เชื่อถ้าคุณไม่ได้ลองเข้ามาสัมผัสกับตัวเอง

อาการิปกริยาขณะที่ยกเรือ

ขณะที่รับเรือมีการเปิดเพลงดนตรีไทยบรรเลงไปเรื่อย ๆ หลวงพ่อท่านจะให้คำพูดว่า **“วะโม อะหัง”** ให้ท่องไปเรื่อยๆขณะหลับตาจนบางคนมีการหายใจแรงมือไม้เย็นร้องให้บ้างบางคนก็ลุกขึ้นรำ **“หลวงพ่อท่านจะพูดว่าอยากรำก็เชิญรำนะแม่นะ”** ซึ่งแต่ละคนนั้นอาการก็จะไม่เหมือนกัน แต่ทุกคนจะพูดเหมือนกันว่าบังคับตัวเองไม่ได้แต่รู้สึกตัวตลอดว่าทำอะไรลงไป โดยบางคนจะโยกตัวไปมาขึ้นอยู่กับว่าใครจะสัมผัสจิตกับแม่ตะเคียนทองได้หรือไม่จนเสร็จพิธีหลวงพ่อก็จะบอกให้ลืมตาและเหตุการณ์ต่างๆก็จะกลับคืนสู่ปกติ (แต่เท่าที่ถามและสัมผัสด้วยตนเองก็จะรู้สึกว่าเหนื่อยและเพลียมากเหมือนใช้แรงไปเยอะทั้ง ๆ ที่ตัวเราไม่ได้ทำอะไรเลยซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เหลือเชื่อมาก)

สำหรับคนที่ยกเรือไม่ขึ้นจะยกได้ ๑ ครั้งเท่านั้น แต่ถ้าคนที่ยกเป็นสามีหรือภรรยากันหากคนใดคนหนึ่งยกไม่ขึ้นก็สามารถยกได้ในรอบถัดไป เพราะถือว่าเป็นบุคคลคนเดียวกันก็ให้อีกคนมายกแทนได้บางคนก็ยกเพียง ๑ ครั้ง แต่บางคนมายก ๑-๒ ครั้งขึ้นไปหรือมากกว่านั้นซึ่งขึ้นอยู่กับบุญสัมพันธ์กับแม่ตะเคียนทองหรือไม่ หากเป็นวัดอื่นคุณมีเงินบูชาก็ได้เลยแต่หากวัดพุน้อยต่อให้คุณมีเงินมากแค่ไหนแต่ถ้ายกเรือไม่ขึ้นคุณก็ต้องมายกเรือใหม่ซึ่งบางคนบอกว่าจะถวายเงินให้เป็นจำนวนมากเพื่อขอให้หลวงพ่อให้เรือกลับไปบูชาแต่หลวงพ่อก็ให้ไปไม่ได้ยังไงท่านก็ต้องมายกเรือด้วยตนเองถ้าคุณมีบุญสัมพันธ์กับแม่ตะเคียนทองแล้วแม่ตะเคียนทองก็จะไปอยู่ด้วยหลวงพ่อเองก็อยากจะช่วยเหลือทุกคนที่มาที่วัดอยากให้ยกเรือกันได้ทุกคน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่ด้วยว่ามีบุญบารมีมากน้อยแค่ไหน

วิธีปฏิบัติบูชา "เรือแม่ตะเคียนทอง" ตามหลักคำสอนของ หลวงปู่แบน

๑. ปฏิบัติตนเป็นคนดี หมั่นทำบุญ สวดมนต์ รักษาศีล ๕

๒. ถวายมาลัย หัวเรือ ท้ายเรือ ตามวันสะดวก ทำแล้วสบายใจ

๓. แบ่งเงินส่วนหนึ่ง ที่ได้กำไรจากการค้าขาย อธิฐานจิตออมบุญถวายให้แม่ตะเคียนทองใส่เรือไว้ เงินในเรือที่ออมบุญไว้เราสามารถนำไปสร้างกุศลร่วมบุญที่ไหนก็ได้ตามศรัทธาและอุทิศบุญให้ท่าน

๔. การแขวนเรือ ควรแขวนเรือให้อยู่ในที่ที่เรือสามารถหมุนได้คล่องตัว ไม่ติดผนัง แขวนภายในอาคารร้านค้า บ้านเรือน

๕. เวลาเดินทางไปทำบุญ ก็ตั้งจิตเชิญท่านไปร่วมบุญรับพรด้วย

๖. ไม่มีบทสวดหรือคาถาบูชาเรือ.... แม่ตะเคียนทอง.....

๗. นำเรือมาเสริมได้ตามสะดวก นำเรือมาร่วมพิธีสำคัญของวัดพุน้อย เช่น พิธีไหว้ครู พิธีทำบุญหลวงปู่แบน พิธีงานจุลกฐิน เป็นต้น

๘. ไม่ควรให้เรือสกปรกหมั่นทำความสะอาด ปิดทอง เปลี่ยนพวงมาลัย

หัวใจสำคัญในการบูชาเรือ คือ ข้อหนึ่ง
" หากทำได้ชีวิตก็มีแต่ความสุข "

อานิสงส์ของการสวดมนต์

การทำบุญคนส่วนใหญ่มักจะนึกถึง การตักบาตรพระ หรือ เข้าวัดทำบุญเป็นส่วน มากแต่ถ้าหากเราไม่ค่อยมีเวลาตักบาตรพระเพราะต้องตื่นแต่เช้า หรือ เข้าวัดไปทำบุญก็เลยเสียโอกาสในการสะสมบุญของเรา ทุกวันให้ท่านเสียสละเวลาเพียงวันละ ประมาณ ๑๕-๓๐ นาที สวดมนต์ไหว้พระ

อานิสงส์จากการสวดมนต์ไหว้พระ เราจะได้บารมีอะไรบ้าง

๑. ขณะที่เราสวดมนต์เสร็จ เราเอาเงินที่จบใส่ขัน ฯลฯ เราได้ทำทาน คือเป็น **ทานบารมี**

๒. ขณะที่เราสวดมนต์ เราสำรวมกาย วาจา คือเป็น **ศีลบารมี**

๓. ขณะที่เราสวดมนต์อยู่ เราพยายามระวังสำรวมใจให้ตั้งอยู่ในคุณงามความดี คือเป็น **เนกขัมมะบารมี**

๔. การสวดมนต์เราทำด้วยความงมงายหรือไม่? **<u>ตอบ</u>** **ไม่** เราทำด้วยความศรัทธา ทำด้วยปัญญาที่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีเกิดสมาธิ เกิดสติ คือเป็น **ปัญญาบารมี**

๕. ถ้าเราไม่มีความเพียรพยายาม เราก็ทำไม่สำเร็จ ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นความเพียรพยายามที่เกิดขึ้น คือเป็น **วิริยะบารมี**

๖. มีความเพียรพยายามแต่ไม่มีความอดทน ความเพียรพยายามนั้นก็ตั้งอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องมีความอดทน คือเป็น **ขันติบารมี**

๗. มีความเพียร ความอดทน แต่ไม่มีความจริงใจในการปฏิบัติ ความเพียร ความอดทนนั้นก็ตั้งอยู่ไม่ได้ ฉะนั้น เราต้องมีความจริงใจ คือเป็น **สัจจะบารมี**

๘. เมื่อเราสวดมนต์เสร็จ เราตั้งจิตอธิษฐาน การอธิษฐาน คือเป็น **อธิษฐานบารมี**

๙. เมื่อเอาเงินใส่บาตรเสร็จ ก็ต้องแผ่เมตตา อุทิศส่วนกุศล คือเป็น **เมตตาบารมี**

๑๐.ขณะที่แผ่เมตตาอุทิศส่วนกุศล ไม่อาฆาตพยาบาท อโหสิกรรมทำจิตให้นิ่งวาง ให้เป็นอุเบกขา ตั้งใจแผ่เมตตา คือเป็น **อุเบกขาบารมี**

คำไหว้พระ

จุดธูป ๓ ดอก

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

ข้าพเจ้า (ชื่อผู้สวด) ขออาราธนาเอาดวงธรรมอันประเสริฐ ซึ่งเกิดจากหัวอกพระพุทธเจ้าขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จงประทานพรให้แก่ข้าพเจ้า................. (ชื่อผู้สวด) , (ชื่อสามี/ภรรยา) , (ชื่อบิดา) (ชื่อมารดา) , (ชื่อบุตร-ธิดา)

คำไหว้เทพ

จุดธูป ๙ ดอก

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

ขอให้เทพทั้ง ๑๖ ชั้นฟ้า ๑๕ ชั้นดิน ที่รู้พระนามก็ดี ไม่รู้พระนามก็ดีขอให้มาช่วยปกปักรักษา มาประทานพรให้แก่ข้าพเจ้า (ชื่อผู้สวด) และครอบครัว ให้ทำมาค้าขึ้นให้มีเงินมีทอง ให้ได้แก้วสารพัดนึก นึกคิดสิ่งใดก็ให้สมความนึกคิด ปรารถนาสิ่งใดก็ขอให้สมความมุ่งมาดปรารถนา ขอให้มีอายุมั่นขวัญยืนเจริญพรในพระพุทธ ศาสนาด้วยเทอญฯ

คำอธิษฐาน

อัญเชิญเทวดาและขอพรพระ

ข้าแต่พระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า ข้าพเจ้าขอน้อมอันเชิญเทพยดา ทั้งหลายโปรดได้เสด็จมาฟังการสวดมนต์ของข้าพเจ้า ขอให้มาอนุโมทนา และประสิทธิ์ประสาทพรให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ

ข้าพเจ้าขอขมากรรมหากกรรมใดที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วผิดพลาดประการใดด้วยกาย วาจา และใจก็ดี ตั้งแต่อดีตชาติเป็นต้นมาจวบจนในวันนี้ ทั้งที่ตั้งใจก็ดีไม่ตั้งใจก็ดี ทั้งที่ข้าพเจ้าระลึกได้ก็ดี และระลึกไม่ได้ก็ดี ทั้งที่ข้าพเจ้ารู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดีและรู้เท่าถึงการณ์ก็ดีขอทุกๆพระองค์จงโปรดเมตตาอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ ฯ ข้าพเจ้าขอถวายพระพร ขอทุกๆ พระองค์จงทรงพระเกษมสำราญ จงทรงพระชนม์อายุยืนนาน จงทรงพระญาณบารมีสูงยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ

ขอพระองค์ท่านทั้งหลาย จงประทานพรให้ข้าพเจ้า พ้นจาก สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร จงพ้นไปจากตัวของข้าพเจ้า และ ขอให้ข้าพเจ้าได้ตาทิพย์ หูทิพย์ และเจโตปริยญาณ พร้อมทั้งเกิดดวงตาเห็นธรรมได้สำเร็จ มรรคผล นิพพานเทอญ

สาธุ สาธุ กราบ ๓ ครั้ง

บูชาพระรัตนตรัย

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามิ

กราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

นมัสการ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

คำขอขมาพระรัตนตรัย

วันทามิ พุทธัง สัพพังเม โทสัง ขะมะถะเม ภันเต
วันทามิ ธัมมัง สัพพังเม โทสัง ขะมะถะ เม ภันเต
วันทามิ สังฆัง สัพพังเม โทสัง ขะมะถะ เม ภันเต

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ
ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ
ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ
ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขณัตถายะ
ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ไตรสรณคมน์

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

บทสวดสรรเสริญพระพุทธคุณ

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชา จะระณะสัมปันโน สุคะโตโลกะวิทู อนุตตะโร ปุริสะธัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ (พุทธคุณ)

สวากขาโต ภะคะวาตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ (อ่านว่าวิญญูฮีติ) (ธรรมคุณ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะปุริสะ ปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย * ปาหุเนยโย ** ทักขิเณยโย *** อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ (สังฆคุณ)

ศีล ๕

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกฺขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้าพเจ้าสมาทานสิกขาบท คือ เจตนาเป็นเครื่องเว้นจากการฆ่า

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกฺขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้าพเจ้าสมาทานสิกขาบท คือ เจตนาเป็นเครื่องเว้นจากการ ถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้แล้ว

๓. กาเมสุมิจฉาจารา เวระมะณี สิกฺขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้าพเจ้าสมาทานสิกขาบท คือ เจตนาเป็นเครื่องเว้นจากการประพฤติผิดในกาม

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกฺขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้าพเจ้าสมาทานสิกขาบท คือ เจตนาเป็นเครื่องเว้นจากการพูดไม่จริง

๕. สุราเมระยะมัชชปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกฺขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้าพเจ้าสมาทานสิกขาบท คือ เจตนาเป็นเครื่องเว้นจากการดื่มสุราและเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท

บทชัยมงคลคาถา

พาหุงสะหัส สะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง ครีเมขะลัง อุทิตะโฆ ระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ

มาราติเร กะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ

กัตตะวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะยะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกาวาทะเกตุง วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถาโย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

บทชัยปริตร

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม* ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฑฒะโน เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตังสุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัมหมะจาริสุ

ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธีเต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ กัตวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะสะทา โสตถี ภะวันตุเมฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะสะทา โสตถี ภะวันตุเมฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะสะทา โสตถี ภะวันตุเมฯ

บทคาถาชินบัญชร

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

ปุตตะกาโม ละเภปุตตัง ธะนะกาโม ละเภธะนัง อัตถิกาเยกายะ ญายะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวัณโณ มรณังสุขัง อะระหังสุคะโต นะโมพุทธายะ

ชะยาสะนากะตา พุทธา เชตวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจา สะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา.

ตัณหัง กะราทะโย พุทธา อัฏฐะวี สะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เตมุนิสสะรา.

สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร.

หะทะเย เม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก.

ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะ ราหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก.

เกสันเต ปิฏฐิภาคัสมิง สุริโย วะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว

กุมาระกัสสโป เถโร　　มะเหสี จิตตะ วาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง　　ปะติฏฐาสิคุณากะโร.

ปุณโณ อังคุลิมาโร จะ　　อุปาลี นันทะ สีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา　　นะลาเต ติละกา มะมะ.

เสสาสีติ มะหาเถรา　　วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา　　ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ　　อังคะมังเคสุ สัณฐิตา.

ระตะนัง ปุระโต อาสิ　　ทักขิเณ เมตตะ สุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ　　วาเม อังคุลิมาละกัง

ขันธะโมระปะริตตัญจะ　　อาฏานาฏิยะ สุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ　　เสสา ปาการะสัณฐิตา

ชินา วะระสังยุตตา　　สัตตัปปาการะ ลังกะตา
วาตะปิตตาทะสัญชาตา　　พาหิรัช ฌัตตุปัททะวา.

อะเสสา วินะยัง ยันตุ　　อะนันตะชินะ เตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ　　สะทา สัมพุทธะปัญชะเร.

ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ　　วิหะรันตัง มะฮี ตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ　　เต มะหาปุริสาสะภา.

อิจเจวะมันโต　　สุคุตโต สุรักโข　　ชินานุภาเวนะ
ชิตุปัททะโว　　ธัมมานุภาเวนะ　　ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ　　ชิตันตะราโย　　สัทธัมมานุภาวะปาลิโต
จะรามิ ชินะ ปัญชะเรติ.

มงคลจักวาลแปดทิศ

อิมัส์มิงมงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น
มาป้องกันห้อมล้อมรอบ ครอบทั่วอนัตตา ราชะ เสมานาเขตเต
สมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะริก-
เขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อิมัส์มิงมงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น
มาป้องกันห้อมล้อมรอบ ครอบทั่วอนัตตา ราชะ เสมานาเขตเต
สมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ธัมมะชาละปะริก-
เขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อิมัส์มิงมงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น
มาป้องกันห้อมล้อมรอบ ครอบทั่วอนัตตา ราชะ เสมานาเขตเต
สมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ปัจเจกะพุทธะชาละปะริก-
เขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อิมัส์มิงมงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น
มาป้องกันห้อมล้อมรอบ ครอบทั่วอนัตตา ราชะ เสมานาเขตเต
สมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ สังฆะชาละปะริก-
เขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

พระคาถาป้องกันภัย 10 ทิศ

บูรพารัสมิง พระพุทธะคุณัง บูรพารัสมิง พระธัมเมตัง บูรพารัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

อาคะเนยรัสมิง พระพุทธะคุณัง อาคะเนยรัสมิง พระธัมเมตัง อาคะเนยรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

ทักษิณรัสมิง พระพุทธะคุณัง ทักษิณรัสมิง พระธัมเมตัง ทักษิณรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

หรดีรัสมิง พระพุทธะคุณัง หรดีรัสมิง พระธัมเมตัง หรดีรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

ปัจจิมรัสมิง พระพุทธะคุณัง ปัจจิมรัสมิง พระธัมเมตัง ปัจจิมรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

พายัพรัสมิง พระพุทธะคุณัง พายัพรัสมิง พระธัมเมตัง พายัพรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัยสัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

อุดรรัสมิง พระพุทธะคุณัง อุดรรัสมิง พระธัมเมตัง อุดรรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

อิสานรัสมิง พระพุทธะคุณัง อิสานรัสมิง พระธัมเมตัง อิสานรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัยสัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

อากาศรัสมิง พระพุทธะคุณัง อากาศรัสมิง พระธัมเมตัง อากาศรัสมิงพระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัยสัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

ปฐวีรัสมิง พระพุทธะคุณัง ปฐวีรัสมิง พระธัมเมตัง ปฐวีรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

คำปรารถนาไหว้พระเกตุแก้วจุฬามณี

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธฯ
นะโม ข้าจะไหว้พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์
เมื่อข้าดับจิตลง อย่าให้ไหลหลง ขอให้จิตจำนง ตรงทางพระนิพพาน
ขอให้พบดวงแก้ว ขอให้แคล้วหมู่มาร ขอให้ทันพระศรีอาริย์
ข้าจะไปนมัสการ พระเกตุแก้ว พระจุฬามณี เจดีย์สถาน
เป็นที่ไหว้ ที่สักการ กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธฯ
นะโม ข้าจะไหว้พระธรรมเจ้า ของพระพุทธองค์
เมื่อข้าดับจิตลง อย่าให้ไหลหลง ขอให้จิตจำนง ตรงทางพระนิพพาน
ขอให้พบดวงแก้ว ขอให้แคล้วหมู่มาร ขอให้ทันพระศรีอาริย์
ข้าจะไปนมัสการ พระเกตุแก้ว พระจุฬามณี เจดีย์สถาน
เป็นที่ไหว้ ที่สักการ กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธฯ
นะโม ข้าจะไหว้พระสังฆเจ้า ของพระพุทธองค์
เมื่อข้าดับจิตลง อย่าให้ไหลหลง ขอให้จิตจำนง ตรงทางพระนิพพาน
ขอให้พบดวงแก้ว ขอให้แคล้วหมู่มาร ขอให้ทันพระศรีอาริย์
ข้าจะไปนมัสการ พระเกตุแก้ว พระจุฬามณี เจดีย์สถาน
เป็นที่ไหว้ ที่สักการ กุศลสัมปันโนติ ฯ

คาถาบูชาดวงชะตา

เขียนเอาดวงชะตาบรรจุ หรือวางตั้งไว้ข้างฐานพระ เมื่อจะบูชาดวงชะตาพึงว่าคาถานี้เพื่อจะได้ลาภสักการะ เป็นสุขสวัสดิ์พิพัฒนมงคลเลิศล้นนักแลฯ คาถาบูชาดวงชะตา (คาถาพิชัยสงคราม) เป็นของสมเด็จพระนพรัตน์ วัดป่าแก้ว ที่ถวายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เพื่อคุ้มครองให้แคล้วคลาด จากอุปอันตรายต่างๆ ในคราวปราบศัตรูกู้บ้านเมืองไทย (ลาภมาก-แคล้วคลาด-ชนะศัตรู-เมตตามหานิยม ผูกดวงชะตา ฯลฯ) หมั่นสวดเช้า เย็น หลายๆจบ (9 จบ)

มะโน เม สัพพะเทวานัง สัพพะคะระหะ จะ เทวานัง

สุริยัญจะ ปะมุญจะถะ สะสิ ภุมโม จะ เทวานัง

วุโธ ลาภัง ภะวิสสะติ ชีโว สุกะโร จะ มะหาลาภัง

โสโร ราหูเกตุ จะ มะหาลาภัง สัพพะ ภะยัง วินาสสันติ

สัพพะทุกขัง วินาสสันติ สัพพะ โรคัง วินาสสันติ

ลักขะณา อะหัง วันทามิ สัพพะทา สัพเพเทวา มัง ปาละยันตุ

สัพพะทา เอเตนะ มังคะละเตเชนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เม

คำอธิฐานอุทิศส่วนบุญส่วนกุศล

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนบุญส่วนกุศลที่ได้สะสมอบรมมาแล้วตั้งแต่ในอดีตก็ดีในปัจจุบันก็ดีได้แก่การรักษาศีลบริจาคทาน และบำเพ็ญภาวนาสวดมนต์บูชาองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ และการสงเคราะห์โดยทั่วไป บุญกุศลทั้งหลาย ขออุทิศให้แก่บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ ผู้มีอุปการคุณ บุตร-ภรรยา-สามี มิตรสหาย สรรพสัตว์ทั้งหลาย เจ้ากรรมนายเวร พระยายมราช นายนิริยบาล ท้าวจตุโลกบาลทั้งสี่ พระภูมิเจ้าที่ แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระเพลิง แม่พระพาย แม่พระโพสพ แม่ซื้อผู้เรืองฤทธิ์ แม่ตะเคียนทอง เทพยดาตั้งแต่ชั้นจาตุมหาราชิกาเบื้องบนจนถึงที่สุดชั้นพรหมเบื้องล่างตั้งแต่ชั้นอเวจีจนถึงโลกมนุษย์โดยรอบสุดขอบเขตจักรวาลอนันตจักรวาล ขอให้ท่านทั้งหลาย

จงได้รับส่วนบุญส่วนกุศลนี้โดยทั่วกัน ท่านที่มีทุกข์ขอให้พ้นทุกข์ท่านที่มีสุขขอให้มีสุขยิ่งๆขึ้นไป โดยเฉพาะเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ที่ข้าพเจ้าได้ล่วงเกินกระทำความผิดตั้งแต่ในอดีตก็ดี ในปัจจุบันก็ดี ทั้งที่ระลึกได้ก็ดี ระลึกไม่ได้ก็ดี ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย จงได้อโหสิกรรมยกโทษให้แก่ข้าพเจ้าตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปด้วยอำนาจกุศลผลบุญนี้จงเป็น พละปัจจัยนิสัยนำส่งให้ข้าพเจ้ามีสติรู้ตัว มีปัญญารู้คิด มีปฏิภาณไหวพริบเฉียบแหลมว่องไวพิจารณาเห็นแจ้งในสัจธรรมจนถึงที่สุดของความพ้นทุกข์คือพระนิพพานในชาติปัจจุบันตลอดชาติอย่างยิ่งเทอญ

พุทธัง อะนันตัง ธัมมัง จักกะวาลัง
สังฆัง นิพพานัง ปัจจะโย โหนตุฯ

(คาถานี้ใช้แผ่ กรวดน้ำ หลังจากทำบุญ ออกจากสมาธิ หรือก่อนนอน)

คำอธิษฐานอโหสิกรรม

ข้าพเจ้า.........(บอกชื่อ)..........ขออโหสิกรรม กรรมใดที่ทำแก่ผู้ใด ในชาติใดๆ ก็ตาม ขอให้เจ้ากรรมและนายเวร จงอโหสิกรรมให้กับข้าพเจ้าอย่าได้จองเวรจองกรรมต่อไปเลย แม้แต่กรรม ที่ใครๆ ได้ทำกับข้าพเจ้าก็ตาม ข้าพเจ้าขออโหสิกรรมให้ทั้งสิ้น ยกถวายพระพุทธเจ้าเป็นอภัยทาน เพื่อจะได้ไม่มีเวรกรรมต่อไป

ด้วยอานิสงส์แห่งอภัยทานนี้ขอให้ข้าพเจ้าและครอบครัวพร้อมทั้งบุตรหลานตลอดจนวงศาคณาญาติและผู้มีอุปการคุณของข้าพเจ้าจงมีแต่ความสุขความเจริญ ปฏิบัติแต่สิ่งที่ดี และสิ่งที่ชอบด้วยเทอญ.

คำขอขมากรรม

กรรมชั่วอันใด ที่ข้าพเจ้าทำไว้ด้วยกาย วาจา ใจ ในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ บิดา - มารดา ครูบาอาจารย์ เพราะความไม่รู้ เพราะความหลง เพราะความงมงาย เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขอพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ บิดามารดา และครูบาอาจารย์ จงยกโทษ โปรดให้ข้าพเจ้าพ้นจากความทุกข์ยากลำบากความทุกข์ขออย่าได้ความเจ็บไข้ขออย่าให้มี ขอให้มีความสุขสวัสดีมีชัย หายทุกข์ หายโศก หายโรค หายภัย หายอุบาทว์ เสนียดจัญไร ศัตรู และอันตรายทั้งหลายจงเสื่อมไป สิ้นไป สูญไป หายไป ข้าพเจ้าชื่อ...................จะปรารถนาสิ่งใด ขอให้ได้สมความปรารถนาทุกประการ เทอญ นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ

คำแผ่เมตตาให้แก่ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ	ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข
อะหัง นิททุกโข โหมิ	ปราศจากความทุกข์
อะหัง อะเวโร โหมิ	ปราศจากเวร
อะหัง อัพยาปัชโฌ โหมิ	ปราศจากอุปสรรค อันตรายทั้งปวง
อะหัง อะนีโฆ โหมิ	ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ
สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิฯ	มีความสุขกายสุขใจและรักษา ตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเทอญฯ

บทแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่ เจ็บตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัพะยาปัชฌา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้พยาบาทเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา โหนตุ

จงเป็นสุข เป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

จงมีความสุขกายสุขใจ และรักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยด้วยกันทั้งสิ้นเทอญฯ

บทแผ่ส่วนกุศล

อิทัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่มารดา บิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดา บิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม ญาตีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม ครูปัชฌายาจริยานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ครูปัชฌายาจริยา ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง สัพพะเทวะตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเทวา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะเปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เปตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะเวรีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเวรี

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะสัตตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ สัตตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงมีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ

อิทัง ปุญญะ พะลัง

คำอธิษฐาน

ด้วยบุญกุศลที่ข้าพเจ้าตั้งใจบำเพ็ญเพื่อสืบอายุพระพุทธศาสนาในครั้งนี้ เพราะบุญนั้นและการอุทิศแผ่ส่วนบุญนั้น ขอให้สมความปรารถนาดังนี้

๑. บุคคลใดที่เคยเป็นญาติมิตร ได้สร้างบุญร่วมกันทั้งในอดีตจะเป็นกี่ภพกี่ชาติก็ดี ในปัจจุบันชาตินี้ก็ดี ขอให้ได้มาพบกันชักชวนกันทำบุญในครั้งนี้ให้สำเร็จและขอให้มีกำลังใจสามารถเอาชนะอุปสรรคใดๆที่เกิดขึ้นได้ตลอดไป

๒. ขอให้ข้าพเจ้ารู้จักแต่คำ **มี** ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์ สมบัติ ลาภ ยศสรรเสริญ ที่อยู่อาศัย เมื่อคิดจะทำทาน มากน้อยเพียงใด ก็ให้มีได้ตามใจปรารถนา ไม่รู้จักหมดจักสิ้น คำว่า **ไม่มี** อย่าได้เกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้า

๓. ขอให้ข้าพเจ้ารู้จักคำว่า **สำเร็จ** ไม่ว่าจะทำงานทางโลกหรือทางธรรม จะเป็นงานเล็ก หรืองานใหญ่ เพียงใดก็ดี ขอให้ทำงานนั้นๆได้สำเร็จบริบูรณ์ คำว่า ไม่สำเร็จ อย่าได้เกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้า

๔. ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ กาย วาจา ใจ ให้ได้สร้างความดีตลอดชีวิตขอให้ได้พบพระพุทธศาสนามีโอกาสปฏิบัติธรรมได้โดย สะดวก **รู้แจ้งธรรมโดยเร็วพลัน** และได้สำเร็จมรรคผล เข้าถึงซึ่งนิพพาน ขอความปรารถนา ทั้ง ๔ ประการนี้ จงบังเกิดมีแก่ข้าพเจ้าทุกชาติ ตราบวันเข้าสู่พระนิพพาน เทอญ

งานพิธีวัดพุน้อย

งานทำบุญครบรอบวันมรณภาพ

หลวงปู่แบน ธันทสโร

- จัดงานทุกวันที่ ๑๓ มกราคม ของทุกปี และ เสริมเรือครั้งใหญ่

งานพิธีไหว้ครู วัดพุน้อย

- จัดงานใน วันพฤหัส แรก ของเดือนมีนาคม ทุกปี

"เป็นอยู่อย่างต่ำ มุ่งกระทำอย่างสูง"

วัดพุน้อย

ตั้งอยู่ เลขที่ 1 บ้านพุน้อย ตำบลชอนม่วง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

โทร. 036-776477

085-2548111

แฟกซ์. 036-776476

วันหยุดทำพิธีต่าง ๆ ทุก

วันอังคาร,วันพุธ,วันพฤหัสบดี

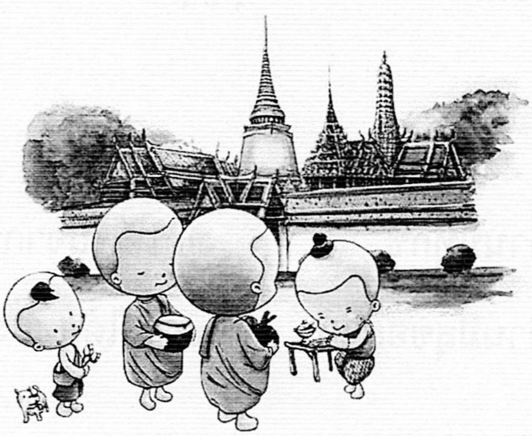
อานิสงส์
แห่งการชักชวนผู้อื่นถวายทาน

"ดูก่อนอุบาสกอุบาสิกาทั้งหลาย **บุคคลใดถวายทายด้วยตนเองแต่ไม่ชักชวนผู้อื่นให้ถวายทานด้วย** บุคคลนั้นเมื่อตายไปแล้วไม่ว่าจะเกิดในที่ใด ย่อมได้ซึ่งโภคสมบัติ (ความร่ำรวย) แต่จักไม่ได้ซึ่งบริวารสมบัติ (มิตรสหาย, บริวาร)

บุคคลใดชักชวนผู้อื่นให้ถวายทานแต่ตนเองกลับไม่ถวาย บุคคลนั้นเมื่อตายไปแล้วไม่ว่าเกิดในที่ใด ย่อมได้ซึ่งบริวารสมบัติ (มากด้วยมิตรสหาย. บริวาร) แต่จักไม่ได้ซึ่งโภคสมบัติ (มีความยากจน)

บุคคลใดตนเองไม่ถวายทานด้วย แม้แต่คนอื่นก็ไม่ได้ชักชวนด้วย บุคคลนั้นเมื่อตายไปเกิดในที่ใดๆ ย่อมไม่ได้แม้สักว่าข้าวปลายเกรียน (ข้าวสารหัก) พออิ่มท้อง เขาย่อมเป็นคนอนาถา หาที่พึ่งไม่ได้

บุคคลใดถวายทานด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้ถวายทานด้วย บุคคลนั้น เมื่อตายไปเกิดในที่ใดๆ ย่อมได้ทั้งโภคสมบัติ (ความร่ำรวย) ทั้งบริวารสมบัติ (มิตรสหาย, บริวาร) สิ้นร้อยชาติ พันชาติบ้าง แสนชาติบ้าง**"**

พิมพ์แจกเป็นธรรมทาน

ขอน้อมถวายแด่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ พ่อปู่ฤาษี ๑๐๙ แม่กวนอิม พระโพธิสัตว์ และพระอริยสงฆ์ทุกพระองค์

ขอแผ่ส่วนบุญส่วนกุศล และอุทิศให้แก่ คุณปู่-คุณย่า คุณตา-คุณยาย คุณพ่อ~คุณแม่ บรรพบุรุษผู้ที่ล่วงลับไปแล้วและที่ยังมีชีวิตอยู่ทุกคน ญาติสนิท มิตรสหาย บริวารผู้มีพระคุณทั้งหลาย ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ เจ้าเกณฑ์ชะตา เจ้ากรรมนายเวร ของข้าพเจ้าทั้งหลายทุกภพทุกชาติ

ขออุทิศส่วนบุญกุศลนี้ให้แก่ เทพ เทวดาทั้ง 16 ชั้นฟ้า 15 ชั้นดินทุกพระองค์ เทวดาที่รักษาตัว เจ้ากรุงพาลี พระแม่โพสพ พระแม่ธรณี พระแม่คงคา พระเพลิง พระพาย พระพิรุณ พญายมราช นายนิริยบาล ท้าวจตุโลกบาททั้งสี่ ศิริพุทธ อำมาตย์ แม่ตะเคียนทอง เจ้าที่ เจ้าทาง ผีบ้าน ผีเรือน ที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ และที่ทำงานประกอบอาชีพ สัมภเวสีทั้งหลาย เพื่อนสรรพสัตว์น้อยใหญ่ทั้งปวง ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้อโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้าด้วย โรคภัยไข้เจ็บจากกรรมต่าง ๆ ในตัวของข้าพเจ้าให้หายสิ้นไปเทอญฯ และขอให้ข้าพเจ้าและครอบครัวจงสำเร็จในธุรกิจการค้าการขาย หน้าที่การงาน ทุกประการด้วยเทอญฯ

ขอให้ทุกท่านจงร่วมอนุโมนาในบุญกุศลที่ได้จากการจัดพิมพ์หนังสือธรรมะและบทสวดมนต์แจกเป็นธรรมทานนี้จงได้รับบุญกุศลนี้พร้อมกับข้าพเจ้าและครอบครัวโดยทั่วหน้ากันเทอญฯ

ถ้าท่านมีทุกข์ ขอให้พ้นจากทุกข์

ถ้าท่านมีสุขอยู่แล้ว ขอให้ได้สุขยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ

รายนามผู้ร่วมจัดพิมพ์หนังสือเพื่อเป็นธรรมทาน

คุณธเนศ-คุณอุมาภรณ์ อนันตโท
ด.ช.เอกภพ-ด.ญ.ธัญสินี อนันตโท
คุณอัฐพล เปล่งเมืองปัก
คุณอรอนงค์ ปัญญาบุตร
คุณวรัญญา ภูสีสม และครอบครัว
คุณปทุมพร สาริมาตย์
คุณสุวรรณา ล้วนรัตน์
คุณอทิตา รื่นเริง และครอบครัว
คุณเกศเกล้า โพธิ์เทพ
คุณวันเพ็ญ ชิงช่วง
คุณคชาทิพย์ ชิงช่วง
คุณปริณดา งอนมี
คุณสายฝน ชมฤทธิ์
ด.ช.ปภินวิช ผิวผุด
ครอบครัวศรีทอง
พิมลพรรณ ศรีทอง
คุณอัมพร หวังชื่นชม
คุณรินรดี จริยะจินดา
คุณจินดา คืนคง
คุณหิรัญญา พลอยสวัสดิ์
ร้านเลิฟยูบิวตี้
คุณสุภาพร คงโพธิ์น้อย
กชกร การบรรจง
คุณสราวุธ จิตกลาง
คุณจักรกฤษณ์ จิตกลาง
คุณพงษ์พัฒน์ จิตกลาง
ด.ช.คุณภัทร จิตกลาง
ด.ช.ธนดล จิตกลาง
คุณทาริกา อิ่มประเสริฐ
คุณปาริชาติ ขันสัมฤทธิ์
คุณกชกร การบรรจง

คุณจุมพล ตรีประเสริฐรัตน์ (ร้านเรือนวิวาห์)
คุณชนกพร คำมุงคุล- แม่ตะเคียนทอง
คุณประทุม กลุ่มยา และครอบครัว
คุณนรินทร์ บุญเที่ยง-คุณอริสรา นพวัตร์
ด.ญ.นริสรา บุญเที่ยง-ด.ช.ธนบูรณ์ บุญเที่ยง
คุณอารีย์ วิริยะประสบผล และครอบครัว
คุณภาวิณี พระโสภณ พร้อมครอบครัว
แม่บัว ชุติมณฑน์ (ร้านชัยวัฒน์มอเตอร์)
คุณประดิษฐ์ บุตรพรม พร้อมครอบครัว
ด.ช.พศวีร์ ขาวเจริญ -ด.ญ.ณฐมน ขาวเจริญ
คุณภัคจิรา ประกายทอง พร้อมครอบครัว
คุณดรรชนี สมุทโท และครอบครัว
ส.ต.อ.ฤทธิพร ขาวเจริญ-นางศิวิมล ขาวเจริญ
คุณอรอนงค์ ปัญญาบุตร และครอบครัว
คุณอุทัย ตะเคียนเกลี้ยง และครอบครัว
คุณวนิดา วอนยิน และครอบครัว
คุณนิรมล สุภาพ พร้อมครอบครัว
คุณอรวรรณ พรมเปียง และครอบครัว
คุณณรงค์ ปิ่นบุตร และครอบครัว
คุณสมคิด-คุณฐิตาภา จำเนียร
คุณชิษณุพงศ์ จำเนียร-ด.ช.ภานุพงศ์ จำเนียร
คุณจันทกานต์ ธงชัย และครอบครัว คุณ
แม่สมหวัง ภูมิชัย-คุณสมร ภูมิชัย
คุณวรรณรัตน์ งามเถื่อน และครอบครัว
คุณปรียาวัลย์ แย้มพุชชงค์ และครอบครัว
คุณวินิจ-คุณกัญชลี โฆษะบดี และครอบครัว
คุณอรุณศรี แท่งทองหลาง และครอบครัว
คุณกชกร แท่งทองหลาง
คุณสุวัฒน์ ใจคง และครอบครัว
คุณโสภา แซ่ตั้ง พร้อมครอบครัว
คุณสุจิตรา เพชรป้อง

รายนามผู้ร่วมจัดพิมพ์หนังสือเพื่อเป็นธรรมทาน

คุณสุรชัย สุขยา และครอบครัว
คุณศุภกฤต บุญจินนา
คุณกิติพร อุตมังค์
คุณยายกุลทรี สุวะจันทร์
คุณนพรัตน์ อุตมังค์
ว่าที่ ร.ต หญิงกิตติพร อุตมังค์
คุณคัทรียา อุตมังค์
คุณหาญณรงค์ อุตมังค์
คุณนภัสวรรณ์ สอนกลาง
คุณกันต์ -คุณพิมลรัตน์ -ด.ช.ชวิศ วัฒนกิจภาคิณ
คุณเกษียร บุญประคม และครอบครัว
คุณคณิต-คุณสุภาภรณ์ และครอบครัว
คุณสุมาพร ตะสันเทียะ และครอบครัว
คุณธนิดา ศรีจางวาง พร้อมลูกๆ
คุณกรรณิกา แสไพศาล พร้อมครอบครัว
คุณแม่มัง น้อย พร้อมลูกหลาน
คุณสุรีย์ ใยคง พร้อมครอบครัว
คุณปณัยกร-คุณปฏิญา อริยะวัฒนกูล
คุณนิศากร ลัคณารัตนโชค
คุณวัชรินทร์ สุสมาธิยากร
คุณนริสา ลัคณารัตนโชค
ด.ช.วีรโชติ ยุขะรัง
คุณภัทรวดี จ่าจันทึก พร้อมบุตรธิดา
คุณธนานันต์ อัครนันทศักดิ์
คุณยายสมบัติ นิลจันทึก
คุณวาสนา ยิ้มแย้ม
คุณพิมพ์ณิศา วิไลชูพลกรัง
คุณทักษิณา พังคี
คุณปวันรัตน์ สวัสดิ์ศรีใสชัย
คุณบุญเหลือ เฉิดเจิด และครอบครัว
คุณนภัทร เงินสูงเนิน

คุณยุพิน แท่นทอง และครอบครัว
คุณชญาดา ป้ายประดิษฐ์ ลูกหลาน
คุณทิวาวัลย์-คุณสิริวัฒน์ ทองแก้ว และครอบครัว
ร้านเสริมสวยเอ้ บิ้วตี้ และแม่ตะเคียนทอง 35/6
คุณทัศนีย์ แว่นสุขศรี และครอบครัว
คุณทิพธิดา จันทร์เปรียง และครอบครัว
คุณวรรณาภรณ์ แซ่จาง และครอบครัว
พ.จ.ท.หญิงสุพรรณา สุดใจ
คุณสมชาย เขียนเสมอ
ด.ญ.ธัญนุช เครือเมม
คุณสายชล หวานฉ่ำ และครอบครัว
คุณธนาภา บุตรดี และครอบครัว
คุณสุกัญญา แก้วเหลา แลพครอบครัว
คุณณัฐวดี-คุณจิรทัศน์ ต่อสัมพันธ์ดี
คุณอุบล เสนขวัญแก้ว ลินเฮม พร้อมครอบครัว
คุณสุรัตน์ จงสมประสงค์
ครอบครัว ศีวังไพร
คุณสมหมาย ตั้งตระกูล พร้อมครอบครัว
คุณวิชิดา สุสมาธิยากร
คุณลัคณา ลัคณารัตนโชค
คุณกุลลดา บุตตะ พร้อมลูกหลาน
คุณดวงใจ วณิชวิชากรกิจ พร้อมครอบครัว
คุณอิงอร พูนเจริญมงคล พร้อมครอบครัว
คุณยายยัง ดีพันดุง-คุณอำนาจ การะน้อย
คุณรุ้งนภา แก่นพุดซา
คุณวริศรา พามี และครอบครัว
คุณพงศรัตน์ เสือเหลือง
คุณปาณิศา คุรุศาสตรา
คุณอั่งตี๋ แซ่เหล้า
คุณชนมณี แซ่เล้า
คุณเย็นจิตร ทศภูไทย

รายนามผู้ร่วมจัดพิมพ์หนังสือเพื่อเป็นธรรมทาน

คุณสุพิน ศิลปานนท์ พร้อมครอบครัว
คุณสมฤทัย กลิ่นถือศีล
คุณสุประวีณ์ เถื่อนสันเทียะ
คุณณัฐชา แกล้วกล้า และครอบครัวแกล้วกล้า
คุณสุขฤทัยไลลา ริดเลิศ ไวฉลาด ชามส์
จ่าสิบเอกประพจน์ คำแพงทอง และครอบครัว
คุณณัฏฐนันท์ เสือเหลือง-คุณพรนภัส เสือเหลือง
คุณพ่อประทุม-คุณแม่สมหมาย อาจองค์ พร้อมครอบครัว
คุณศรันญา ทองอยู่ อุทิศให้ นางสุดา เมืองน้อย
คุณแต๋ว-คุณเตี้ย-ด.ช.ต้นกล้า เทพวงสา
คุณสมคิด-คุณเกิ้น คมสอน อุทิศให้ พ่อบุญมี -แม่สุกัน พันทะวงสา
คุณรัตนา เสือเหลือง อุทิศให้ พ่อธวัช-แม่เจริญ เสือเหลือง
คุณสรารัตน์ รักธง-นายนิธิกร สอนกลาง และครอบครัว
คุณพิมพ์ณิศา ขำนึงกายสิทธิ์ และบุตรบริวาร
คุณประเสริฐ สิงหชาติ -ครอบครัวแก้วกลาง
คุณกาญจนา-คุณวีระยุทธ ชูชื่น และครอบครัว
คุณปรางทิพย์ คำปัญญา -คุณณัฐกรณ์ ฤทธิสิงห์
ด.ช.วันชัย- ด.ช.เสฏฐวุฒิ ฤทธิสิงห์ และครอบครัว
คุณวิสูตร- คุณกันต์ภพ -ด.ช.น้อมเกล้า คล้ายสุบรรณ์
คุณอนันตชัย-คุณสิริพร พวงทอง ครอบครัว และเรือแม่ตะเคียนทอง
คุณกรรณิกา ใจสอาด-คุณชโลธร พิาจันทร์ พร้อมครอบครัว
คุณโชคชัย จันดร- คุณรุ่งนภา ดาวสอน และครอบครัว
คุณณัทชลิกา วิหกรัตน์ -คุณถิรธนา พุกประเสริฐ-ด.ญ.วรดา พุกประเสริฐ-
ขออุทิศผลบุญให้ แม่ตะเคียนทองทุกรูปทุกนาม
คุณสมชาย สกุลณี -คุณสายรุ่ง เขตสันเทียะ พร้อมครอบครัว
คุณยุทธนา-คุณแววมณีคุณภัทรภร-คุณมนพล วัฒนะมงคล
พ.ท.ณัฐภาค คุณนิธิวุฒิ- คุณธัญญธร คุณนิธิวุฒิ พร้อมครอบครัว
คุณอิสรีย์ หิรัญคงประเสริฐ-คุณธีระชาติ หิรัญคงประเสริฐ และครอบครัว
คุณไพโรจน์ รัตนพรชัยวัตร พร้อมครอบครัว และแม่ตะเคียนทอง 934 แม่ตะเคียนทอง 195/145
คุณปิยะพงษ์ แสนวันดี-คุณรัชนีวรรณ ยินวันดี และครอบครัว อุทิศให้แม่ตะเคียนทองและเทวดาประจำกาย
คุณพรรณิภา-คุณขวัญเรือน บางบ่อ -อุทิศให้พ่อโชค-แม่ทองอยู่ บางบ่อ-เทวดาประจำตัว เจ้ากรรมนายเวร

คุณสมหมาย กลิ่นถือศีล
คุณแม่พวง-คุณพ่อสร้อย อักษรกลาง
คุณอาคม ฉายแสงจันทร์
คุณราตรี โตคีรี และครอบครัว

จัดพิมพ์โดย ออฟฟิศ เซ็นเตอร์

51/809 หมู่ 2 หมู่บ้านรินทร์ทอง ซ.2 ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12130

โทร. 084-1339317, 081-7797944